

בערב תכשיט, בבוקר מנקה סירים

דיוידה קרול עם תכשיט בעיצובה של יעל מגנס

מתערוכת התכשיטים של מכללת שנקר (גם בתמונה משמאל)

להראות את הקצוות המקצוענים והמתחילים ואת הרו שיח המתי נהל בין התלמידים לבין התעי שייה, לרברי ראש המחלקה. והרו שיח הזה אכן מצליח להפוך את תחום עיצוב התכשיטים בישראל למבטיח ומרתק.

מועדון המעריצים של ורסאצ'ה

בית האופנה של ג'אני ורסאצ'ה פחות בולט השנה כמר ביל אופנה, וואת לאחר שמגמת ה"ריץ' ביץ'" (מראה עשיר, טקסי ומוחצן) שהנהיג מיצתה את עצמה זה כבר ופינתה מקום לסגנונות טבעיים יותר, מרר ככים ורומנטיים. ובכל זאת,

הם עיצבו טבעות כסף מיוחדות עם רעיונות מקוריים בשיבוץ אבנים דמויות יהלומים, ותכשיטי טים אחרים מלאי תנועה ודמיון. צמיד של ענבל ביתן, למשל, שעוצב בהשראת לחצים פנימיים בתוך קרחונים, מורכב מקטעים זהים שבנויים מאלמנט קפיץ. הקטעים ממוקמים בתוך צינור מכופף שבו אבנים משובצות. תכשיט אחר, של דליה גפן, מיי צג ניגוד בין חום האש שבא לידי ביטוי בטכניקת ליטוש המתכת וצורת הליטוש מרובת הזוויות, לבין השקיפת והקור של אבן דמוית יהלום. את התכשיטים הנבחרים תייצר חברת נאגל בוהב וביהלומים אמיתיים. בפרויקט בחסות ה' שטרן מוצגות עבודות של תלמידים לצד תכשיטים של החברה, כרדי

דית מקלר בהשראת בית האופי נה דיוור, ותכשיט יפהפה של איילת קרמר העשוי תרמילי כרורים שנחתכו והורכבו למארג מתכתי משובץ אבנים דמויות יהלומים; שמלת ערב שחורה ודרמטית של יעל חורב, המרשימה מה בזכות שיבוץ תכשיטים קטנים ותפרים המחברים בצלבי כסף של ענבל ביתן. שני פרויקטים נוספים, בחסות חברת תכשיטים גדולות, הם "קרח ואש" בחסות חברת נאגל הבריטית, והפרויקט בחסות חברת ה' שטרן, דגנית שוקן, ראש המחלקה לצורפות בשנקר, מסבירה ש"קרח ואש" הוא הפרויקט המתקדם ביותר, מכיוון ש"שבו נדרשו התלמידים להתמודד עם הדרישות המע" שיות של תעשיית התכשיטים".

או תוספות השיער המלאכותיות משולבים באובייקטים מרשימים, עשויים ברז, פרספקס, מתכות ורשתות. פרויקט המחזק את הקשר הטבעי בין אופנה לעיצוב תכשיטים הוא "תכשיט ושמלת ערב", שבו עבדו תלמידים מהחוג לעיצוב אופנה בזוגות עם תלמידי החוג לצורפות. שיתוף הפעולה הפורה הצליח בכל העבודות, והוא מבסס את ההנחה הידועה ששילוב בין מעצבי אופי נה למעצבים מתחומים נוספים מעשיר את שני הצדדים ופתח כד אינסופי לאפשרויות: שמלת עור בהשראת אנדי ווהול שציי לומים של מרילין מונרו משובץ צים בה כאבני חן; כפתר רשת ארוכה עם צמיד המתלפף סביב פרק היד; שמלת ערב של יהר

לניקוי סירים. "הנושא שבו עסקתי היה הוקנה. הכליאה של נפש צעירה בתוך גוף זקן", מסבירה מגנס. "בחרתי בקרול בשל תווי פניה החזקים. היא נתפשה בעיני כאשה יפה, חזקה, שהוקנה קפצה עליה. השימוש בברזלית יוצר דימוי של קורי עכביש, שיש לו קונטציה לזמן ממושך ולעמידה במקום. פינתי מקום לפנים ובמיוחד לעיניים, שדרכן אפשר לראות את הנפש הצעירה הכלואה. ההיכרות עם אופיה הסגנוני של קרול גרמה לי להוסיף צמר סינטטי צבער נ". פרויקט מעניין אחר המוצג בתערוכה נוצר בחסות מעצב השיער שוקי יוקרי, ובו התבקשו התלמידים לעצב תכשיטי ראש להופעה על במה. השיער הטבעי

את חלל הגלריה החדשה של מכללת שנקר ברמת גן חונכת תערוכת תכשיטים של המחלקה לצורפות. בין הפרויקטים המוצגים: "תכשיט לאדם יוצא דופן", בהנחיית מעצבת התלבושות רקפת לוי והמחלקת אורית אור לאי. בפרויקט התבקשו התלמידי דים להתמודד עם מושגים כמו "תרבות קישוט הגוף" ו"כיעור" – כיעור כתכונה אנושית המת ריסה נגד מוסכמות אסתטיות ותקינות חברתית. התכשיטים מוצגים בתצלור מים של אנשים שלמענם עיצבו התלמידים תכשיטים יוצאי דופן. בעבודתה של יעל מגנס, למשל, מצולמת השחקנית דריר דה קרול, שפניה חרושי הקמטים מודגשים על ידי חוטים כסופים שנפרמו מברזלית, ספוג קשיח